

JOSEP M. VIVES DE QUADRAS

President de la Institució Catalana d'Estudis Agraris

Amb la publicació d'aquestes actes, es posa per escrit i a l'abast de tothom, tot el material exposat en el I Congrés del Món de la Masia. És una satisfacció per a la ICEA haver organitzat una trobada de tres dies sobre la masia i el territori on està emplaçada, durant els quals es varen debatre els temes que més interessin actualment.

La Secció d'Història Rural, creada l'any 2008 per cercar el complement de les diverses seccions que configuren la ICEA, s'ha centrat en la interdisciplinarietat com a forma de treball. Aquesta permet el coneixement més complet de la realitat. Amb aquest objectiu, aquesta secció, amb Assumpta Serra com a coordinadora, ha estat l'organitzadora d'aquest congrés. El tema ha estat "la masia" des de tots els àmbits que l'afecten: territori, demografia, família, economia amb totes les variants i, finalment, l'edifici mateix. Aquestes qüestions bàsiques han estat actualitzades reflectint la seva complexitat, i aquest ha estat el motiu de l'interès d'organitzar aquesta trobada.

Un món rural molt variant, el qual forma part del moment històric actual, ha estat l'eix principal per posar en valor els canvis que es produeixen, per tal de cercar la fórmula per mantenir-lo dinàmic i amb la consolidació de la seva població. Com es pot veure en les aportacions que recullen aquestes pàgines, tant plategen temes difícils com ho poden ser l'ordenació del territori o les ordenances dels catàlegs de masies o les del turisme, com els canvis que avui dia experimenta la societat començant pel nou model familiar. Els conreus s'actualitzen amb les variants en recerca i no queda enrere la implantació de les noves tecnologies. Finalment, l'edifici, tant emblemàtic com estimat per la societat catalana, igualment està en procés de canvis o adaptacions a les necessitats dels nous o antics habitants.

Un congrés d'aquesta magnitud ja s'havia intentat al llarg del segle xx; per això, deixar-ho ara per escrit, com un retrat d'aquest moment, n'és gairebé una obligació. Una obligació no solament per a tots nosaltres, sinó també per als nous que vindran.